

УДК 378.147

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СФЕРИ ЕКОЛОГІЇ ТА ГЕОДЕЗІЇ

Мовчан С. І., канд. техніч. наук, доцент

Якунічева А. Ю., канд. екон. наук

*Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного*

Останні десятиріччя минулого століття стали поворотним моментом у переході суспільства на новий етап розвитку, зумовлений прискоренням науково-технічного прогресу. Розвиток комп'ютерних технологій актуалізував проблему інформатизації соціуму, пов'язану з інтенсифікацією інтеграційних процесів, що все активніше проникають в усі сфери діяльності. Людство неухильно переходить в епоху інформаційного суспільства, що характеризується високим рівнем розвитку і використання інформаційних технологій, розвиненими інфраструктурами, що забезпечують виробництво інформаційних ресурсів і можливість доступу до інформації [1].

Інформаційні технології, засновані на мережі Інтернет, телекомунікаційних мережах та інтелектуальних комп'ютерних системах, відкривають можливості абсолютно безбар'єрного поширення знань, даних, різного роду інформаційних матеріалів перед сучасним і майбутніми поколіннями.

Інформатизація освіти стає закономірним наслідком цих процесів і полягає в створенні для усіх учасників освітнього процесу сприятливих умов для безперешкодного доступу до культурної, навчальної та наукової інформації [3].

Важливе місце у формуванні професійних компетентностей майбутніх фахівців сфери екології та геодезії у Таврійському державному агротехнологічному університеті імені Дмитра Моторного займають інформаційні технології в процесі їх професійної підготовки. Так, автоматизовані навчальні системи у підготовці майбутніх фахівців означеної сфери є комплексом теоретичних, практичних, демонстраційних, контролюючих навчальних матеріалів і комп'ютерних програм. Освітній процес підкритий функціонуванням Освітнього порталу на базі системи Moodle. Найбільш доцільними всі ці інструменти стали в умовах карантинних обмежень. Застосовуються мультимедійні презентації, електронні підручники, довідники, лабораторні практикуми, тестові комплекси. Під час викладання профільних дисциплін проведено вивчення доступної літератури і зразків відомих геоінформаційних систем та аналіз їх можливостей. Геоінформаційні ресурси є визначальними, правильно визначений склад та побудова геоінформаційних ресурсів забезпечує ефективність геоінформаційної системи (ГІС).

Інформаційно-технологічний компонент відповідає сформованості усвідомлення студентів сутності й значення інформаційно-технологічних систем для сфери землеустрою; умінь застосовувати ГІС у практиці управління земельними ресурсами; картографування земель, удосконалення обліку, складання реєстрів власності з прив'язкою до території та точним визначенням місця розташування; наукового обґрунтування, планування розвитку територій на основі розробки генеральних планів і використання і охорони земель; вивчення стану природних ресурсів, екологічного стану території та еколого-економічної оцінки навколишнього природного середовища; використання системи автоматизованого проектування в розробці землевпорядної документації; побудов карт і планів засобами цифрової фотограмметрії та картографії.

Сьогодення від землевпорядника вимагає навиків роботи з сучасними геодезичними інструментами, новими інформаційними технологіями й сучасними комп'ютерними програмами. Майбутнім екологам також важливим чинником повноцінного навчання є інформаційна підтримка із застосуванням відповідних технологій.

Відзначимо, професійна підготовка майбутнього фахівця – це педагогічний процес університетської освіти, результатом якого є формування та розвиток професійної його готовності. Він проявляється у формах активності та визначає здібності ставити перед собою професійні цілі, обирати способи їх досягнення, здійснювати самоконтроль за виконанням власних дій і прогнозувати шляхи підвищення продуктивності роботи в професійному напрямі. Усе це формується за допомогою стандартів вищої освіти даного фаху та особистих якостей студента

Освітній процес в умовах інформатизації суспільства – це не лише підтримка освітнього процесу технічними засобами навчання, а й принципово інший тип знання, усталений в новому інформаційному середовищі; це більш динамічна форма знання, в якій нівелюються відмінності між теоретичним і прикладним знанням [4].

В умовах «цифрової економіки» інтеграція української науки в європейський дослідницький простір забезпечує можливість розвитку передових наукових ідей, участь у міждисциплінарних проектах, що зосереджуються на перспективних ідеях, технологіях та інноваціях. Усі ці підходи повинні відображатись в освітніх програмах спеціальності «Геодезія та землеустрій» та «Екологія».

ЛІТЕРАТУРА

1. Інформаційне суспільство. Шлях України. Бібліотека інформаційного суспільства. Київ : «Відродження» та ПРООН, 2004. 309 с.
2. Лебедик Л. В. Підготовка майбутніх викладачів засобами інформаційних технологій. Інформаційні технології 2019: зб. тез VI Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих науковців. К. : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2019. 231 с.

3. Бебик В. М. Глобальне інформаційне суспільство: поняття, структура, комунікації // Інформація і право. 2011. № 1. С. 41-49.

4. Лешук Г. В. Молодь у світі сучасних технологій за тематикою: Використання інформаційних та комунікаційних технологій в сучасному цифровому суспільстві: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. Херсон. 2020. С. 109-111.

УДК 331.45

ВПЛИВ «ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ» НА СТІЙКИЙ РОЗВИТОК ДЕРЖАВИ

Синяєва Л. В., д-р екон. наук, професор

Мовчан С. І., канд. техніч. наук, доцент

*Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного*

Всі держави, незалежно від їх забезпеченості природними ресурсами і геополітичного стану, в більшій або меншій мірі стикаються з проблемами вичерпання обмежених природних ресурсів і зміни клімату. Відповідь на ці виклики вимагає використання економічного росту, який відображає більш тісну взаємодію між економікою, природною середою та якістю життя населення.

З часу початку у світі бурхливого технічного розвитку з'явилося високоіндустріальне суспільство, людина стала активно втручатися в природу. Сьогодні екологія нашої планети знаходиться у стані глибокої кризи. Швидкий прогрес науки і техніки, з одного боку, дозволив задовольнити всі потреби людського суспільства, але, з іншого боку, — погіршив умови його існування.

До семидесятих років минулого століття світ усвідомив необхідність термінового вирішення проблем екологічної рівноваги на планеті. Вперше на високому політичному рівні ця тема була поставлена в 1972 р. у Стокгольмі, на Конференції ООН з оточуючого людину середовища. Було визнано, що екологічні проблеми прийняли загрожуючий масштаб і для їх вирішення необхідно об'єднання зусиль всієї світової спільноти. Стокгольмська конференція значно активізувала природоохоронні дії на всіх рівнях.

Для аналізу причин такої ситуації у 1987 р. Всесвітня комісія з навколишнього середовища і розвитку підготувала Доповідь «Наше спільне майбутнє», у якій вперше з'явився термін «стійкий розвиток» («sustainable development»): він був визначений, як такий розвиток, який зберігає ресурси для майбутніх поколінь, задовольняючи при цьому потреби нинішніх. У Доповіді надлишкове споживання у розвинутих країнах та бідність в країнах, що розвиваються, були названі в числі ключових причин погіршення стану оточуючого середовища і показана необхідність об'єднання зусиль світового співтовариства і допомоги світу, що розвивається, з метою збереження нашої